

GÁL MÁRK
ÓRAADÓ TANÁRSEGÉD
NEMZETI KÖZZSZOLGÁLATI EGYETEM

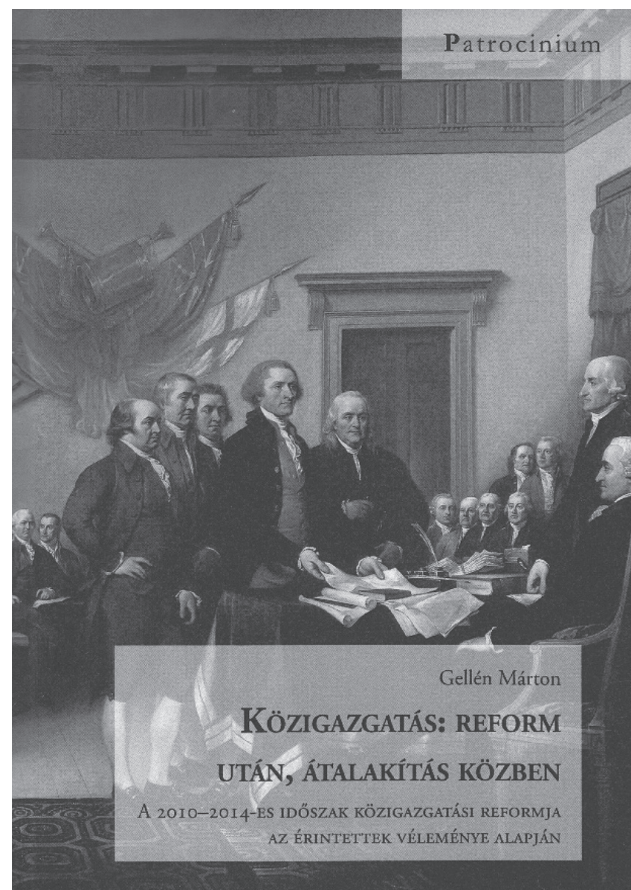

Recenzió Gellén Márton: „Közigazgatás: Reform után, átalakítás közben” c. könyvéhez

Gellén Márton¹: *Közigazgatás: Reform után, átalakítás közben* c. könyve 2015-ben jelent meg a Patrocinium Kiadó gondozásában. A könyv írója csaknem egy évtizede foglalkozik a közigazgatási reformok kutatásával, hazai és nemzetközi szinten egyaránt. A tanulmány – ahogyan a szerző fogalmaz – olyan időszakban készült (2014. január-június), amikor a Magyary program² meghatározó (látványos) része már lezajlott. A szerző célja a kutatása során feltárt eredmények közkinccsé tétele a közigazgatási szakma számára. Így hozzájárul a hazai tudományos munkák (szakirodalom) bővítéséhez egy nagymintás, empirikus elemzés segítségével.

Szerkezetét tekintve a 7 fejezetből álló könyvet a szerző két nagyobb részre osztja: az első részben a kutatás előzményeit ismerteti, amelyben összefoglalja a hazai közigazgatási reformok fontosabb stációit, míg a másodikban (átfogóbb, részletesebb egység) az elvégzett kutatást és annak elemeit, részeit fejt ki. A tanulmány áttekinthetőségét megkönnyítve a szerző az egyes fejezeteken belül, alpontokra bontja le a bemutatni kívánt témákat. A mű tanulmányozását továbbá az is segíti, hogy a szerző már a bevezető részt követően pontosan tudatosítja olvasójában a kutatásának célját, vagyis azt, hogy a 2010–2014 között lezajlott közigazgatási változások hogyan, milyen formában köszönnek vissza a kormánytisztviselők és a köztisztviselők részéről, akik a leginkább érintettek voltak (mint végrehajtók) ebben a folyamatban.

Az első fejezet a hazai közigazgatási reformok kialakulását és fejlődését ismerteti három főbb szakaszra bontva: az első ilyen a rendszerváltástól 2010-ig terjedő korszakot foglalja össze, a jogállami intézményrendszer kialakulásától, egészen a Magyar Programig; a második rész a 2010-es változásokról és a Magyary Program ismertetését célozza meg, míg a harmadik rész egyfajta kitekintés az európai közigazgatási reformokra leginkább a 2008-as gazdasági válság után. Ezek egyben alappilléreként is szolgálnak, ami az empirikus rész megalapozását illeti.

A második fejezet lépésről, lépésre építkezve ismerteti meg az olvasóval a kutatás során alkalmazott módszertant. A folytatásban (3-7 fejezetek) a kutatás eredményeivel ismerkedhetünk meg, amely a főbb vizsgált célcsoportok által kapott válaszokra alapul: vezető tisztviselők, kormánytisztviselők, köztisztviselők valamint a lakosság.

Formai szempontból külön üdvözlendő dolog, hogy a három (különböző) csoporttal elvégzett felmérés és az eredmények leírásának a szerző külön fejezeteket szentel, így egyértelműen körülhatárolhatóak az olvasó számára is a különböző nézetek, vélemények. Megemlítenéd még, hogy

¹ GELLÉN Márton adjunktus, NKE ÁKK, Államelméleti és Kormányzástani Intézet

² MAGYARY Zoltán Közigazgatás-fejlesztési Program: <http://magyary-program.kormany.hu/index>

a táblázatok és ábrák (grafikák) használata, segíti az olvasót a kutatási eredmények értelmezésében, valamint áttekintésében. Ennek ellenére, a könyv nem rendelkezik táblázat- illetve ábrajegyzékkel, ami megkönnyítené az egyes eredmények célzatos keresését.

Szakmai-tartalmi szempontból kiemelendő, hogy a szerző nem elméleti síkon ismerteti és részletezi a közigazgatási reformokat és azok hatásait. Hanem egy nagymintás empirikus kutatással (és annak eredményeivel) mutat egy helyzetképet arról, hogy a vezető tisztviselők, a közszolgálati tisztviselők, valamint a lakosság (az egyetemi hallgatók) milyen koncepcióval rendelkeznek alapvetően a „jó állam” fogalmáról. A kutatás során olyan kulcsfogalmakat helyez a középpontba, mint a *bizalom*, az *együttműködés* és a *hatékonyság*. A válaszadók véleményét a közigazgatással összefüggésben vizsgálta.

A szerző a mű fülszövegében azt javasolja, hogy a szakmai közvélemény vonja le a konklúziókat, illetve építse be saját kutatásába az eredményeket. Így arra biztatja az olvasót, hogy mindenki értékelje és elemezze a közreadott adatokat.

Összefoglaló értékelésként megállapítható, hogy a szakkönyv megfelelően átfogó és rendkívül alapos munka. A könyv továbbá mindenképpen segítheti úgy az egyetemi oktatást – leginkább a közmenedzsment, közpolitika, közszolgálatot tanulók – mivel a kutatás rávilágít olyan szempontokra, amelyek segítik egy átfogó reform vizsgálatát és értékelését. Nem utolsó sorban a közigazgatásban dolgozóknak is egy hasznos „mankót” nyújt, ugyanis azon túl, hogy egyfajta „görbe tükröként” szolgál, mégis az eredmények egyfajta válaszként is szolgálnak, melyek segíthetik a jövőben az újabb közigazgatási reformok kidolgozását.

AJÁNLÓ AZ ÚJ MAGYAR KÖZIGAZGATÁS KÖVETKEZŐ, 2016. DECEMBERI SZÁMÁBÓL

DR. HAJAS BARNABÁS PHD: Általános közigazgatási rendtartás

DR. DARÁK PÉTER PHD: Közigazgatási perrendtartás